

Entrevista (imaginària) amb el Sr Fukyo

El Sutra del Lotus és el cor de tots els ensenyaments que el Buda va exposar al llarg de la seva vida, i el cor de la pràctica d'aquest sutra és el capítol titulat El bodhisattva Mai menysprear. Què significa el profund respecte que el bodhisattva Mai menysprear sentia cap a totes les persones? El propòsit amb el qual el buda Shakyamuni, senyor dels ensenyaments, va néixer en aquest món rau en el seu comportament com a ésser humà.¹

Ens vam presentar a la cita amb el senyor Fukyo² al lloc i a l'hora que havíem acordat. El vam reconèixer de seguida. Ja era a la porta esperant-nos amb un somriure acollidor. La veritat és que la fama i la controvèrsia que suscita a tot arreu on va feia que vinguéssim una mica expectants i previnguts. Tanmateix, hem de confessar que, des del principi, ens va fer sentir molt còmodes i sí, ens va sorprendre l'atenció amb què escoltava i com mirava de cara.

Es va mostrar totalment predisposat que li preguntéssim sense embuts per tot tipus de qüestions.

Civilización Global: En realitat vostè és més conegut com a Mai menysprear, nom que li va ser assignat pel seu inusual comportament vers els altres, però vostè com s'ho ha pres? Com un innocent i graciós sobrenom? Com un nom enverinat amb una condescendència irònica? O està convençut que respon a una raó molt més profunda, encara que hagi passat desapercebuda als propis artífexs del nom?

Sr. Fukyo: Probablement les tres raons són vàlides, depèn de cadascú. Però em sorprèn profundament l'última opció que vostè planteja perquè, precisament, joestic convençut que, fos quina fos la intenció, en realitat aquest nom va sorgir com a resposta a la promesa o, encara millor, m'atreveria a dir al jurament que vaig fer de tot cor quan vaig comprendre la grandesa de l'ésser

humà. No podia estar-me de proclamar-ho i, ves per on, sense proposar-s'ho van col·laborar amb mi. Se li hagués acudit a vostè un eslògan millor?: Mai menysprear, mai menysprear ningú.

CG: Segons les escriptures, vostè era un simple monjo, però va decidir anar pel món anunciant a tot aquell que trobés que, sens dubte, arribaria a la budeïtat. Com es va atrevir a predir que les persones arribarien a la budeïtat? Perquè... la gent l'insultava exactament per això, no és veritat?

¹ Las tres clases de tesoros. Los Escritos de Nichiren Daishonin, Tòquio, Soka Gakkai. pàg. 893

² El Bodhisattva Fukyo, Mai menysprear, apareix en el capítol XX

del Sutra del lotus, que explica com, en un temps molt antic, vivia un monjo que reverenciava tothom i per això l'anomenaven Mai menysprear.

Sr. Fukyo: Eren temps difícils, el Buda Rei So sorprenent s'havia extingit i només quedaven monjos, laics i creients que practicaven la Llei de manera molt formal. Jo no era un erudit, però no tenia cap dubte sobre l'ensenyança del Buda. Sentia que calia transmetre al llarg i ample d'aquesta terra aquesta meravellosa ensenyança i que no es tractava de transmetre la teoria sinó de demostrar amb el comportament que tots els éssers són dignes de respecte. Així que em vaig dedicar a practicar el respecte, sense mitges tintes.

CG: És sabut que els seus adversaris més acèrrims no sempre s'han limitat a burlar-se i a mofar-se de la seva actitud, sinó que s'han acarnissat fins intentar maltractar-lo físicament. Digui'm, vostè en realitat com es considera? Amb vocació de màrtir, un heroi o un idealista?

Sr. Fukyo: (riu amb ganes) Bé... si he de triar entre màrtir, heroi o idealista em quedaria amb idealista però el que m'agradaria deixar clar és l'ideal que sento, aquest ideal que a tots ens beneficia com a éssers humans, l'amor. Quan sents realment amor ni hi ha herois ni hi ha màrtirs, però sí que hi ha felicitat. M'agrada molt una cita de Walt Whitman que diu: No considero que un sigui més gran i un altre més petit, qui omple el seu període i el seu lloc iguala qualsevol. No sé si he aclarit la vostra pregunta?

CG: Sentint-lo, no sembla que la seva postura sigui tan excèntrica. És més, fins i tot es comprèn que també tingui els seus simpatitzants. Llavors, quines raons creu que poden existir perquè en molts es despertí aquesta animadversió?

Sr. Fukyo: Sí!..., pel que fa a aquells dels quals rebo animadversió com bé diu vostè, doncs... hi ha diverses causes, però principalment és per la gran negativitat que els impedeix convèncer-se del seu potencial, per la resignació que hi ha en els seus cors de no poder canviar i sobreposar-se a les dificultats. També, per exemple, m'he adonat que és molt comú trobar persones

que travessen penúries, ja que són víctimes de falsos profetes sense escrúpols o de mestres que se n'aprofiten. Però, en qualsevol cas, tant vostè com jo estem aquí per lluitar i canviar, oi?, encara que puguem semblar excèntrics a l'hora de dur a terme la nostra missió de reverenciar la budeïtat que s'allotja en tots els éssers humans.

En realitat, aquelles persones arrogants i colèriques van escoltar les meves paraules i, tot i que llavors m'agredien, amb el temps, van poder trobar altres budes, van posar causes positives en les seves vides i ara són persones de fe pura. Mai no hem de descartar que una persona pugui arribar a la budeïtat. Clarament cal protegir-se, perquè la vida d'un és preciosa i perquè els necis poden causar molt de mal sense voler o expressament.

CG: Molts kalpes després de la seva extinció, un buda anomenat Shakyamuni va afirmar que ell va ser Mai menysprear. Té alguna cosa a comentar sobre això?

Sr. Fukyo: Doncs, és que no hi ha diferència entre un bodhisattva, un mortal comú i un buda. Tot són persones, però les seves accions i el seu comportament defineixen la seva característica com a éssers humans. Shakyamuni explicava que ell, el mateix Buda, no hagués pogut manifestar l'estat més excels si no hagués acceptat, llegit i recitat aquest sutra i, sobretot, si no l'hagués predicat als altres. Per això va dir que ell havia estat el bodhisattva Mai menysprear en vides anteriors. La budeïtat no és una pràctica solitària o centrada en la ment. Es tracta de donar la felicitat als altres, independentment de si ens resulten simpàtics o no, de si ens donen suport o ens rebutgen.

CG: Quan va arribar a escoltar el Sutra del lotus sencer, què va ser el que va canviar exactament en vostè? Hi ha un abans i un després?

Sr. Fukyo: Jo, com a mortal comú, no tenia consciència que el meu comportament es corresponia de forma tan essencial amb el Sutra del lotus. Em guiava el cor i el meu compromís amb aquella postura vital em resultava senzillament ineludible. Després del retrobament conscient en el món dels sentits, amb les ensenyances del Buda, vaig entendre que el missatge contingut en el Sutra del Lotus era inherent a la meua vida cap al passat i cap al futur. Parlar d'un abans i un després implica l'aparició d'alguna cosa desconeguda, però el Sutra del lotus no em resultava nou, per això parlo de retrobament conscient. Estic segur que, de manera més o menys fugaç, ja han experimentat una cosa semblant en les seves vides. Continuin amb la seva oració i veuran que la fugacitat donarà pas a la certesa.

CG: Ens agradaria tenir el mateix esperit que vostè. Ens resulta molt difícil mantenir, amb les persones que ens agredeixen, la mateixa postura de respecte que amb les persones que ens respecten. Com ho va fer vostè?

Sr. Fukyo: Tant de bo hi hagués una fórmula que aplicant-la, sense més, ens permetés transcendir les diferències, les antipaties i les rancúnies! Miri, no és fàcil, però el que és fonamental és sentir la certesa que a cada ésser humà hi ha la condició de la budeïtat i que tots, sense excepció, tenim la possibilitat de manifestar-la. A partir d'aquesta convicció, l'únic que importa és el nostre cor, fins on estem disposats a involucrar-nos en la felicitat dels altres. És cert, de vegades és molt difícil sentir amor; som éssers humans i no estem obligats a sentir simpatia per tothom, però en aquests casos sempre podem recórrer al coratge.

L'entrevista acaba i quan el Sr. Fukyo se'n va, ens quedem amb un gran desig de tornar a trobar-nos amb aquest gegant de l'humanisme, però sabem que només hi ha un lloc on buscar, i és dins d'un mateix. Fins aviat!